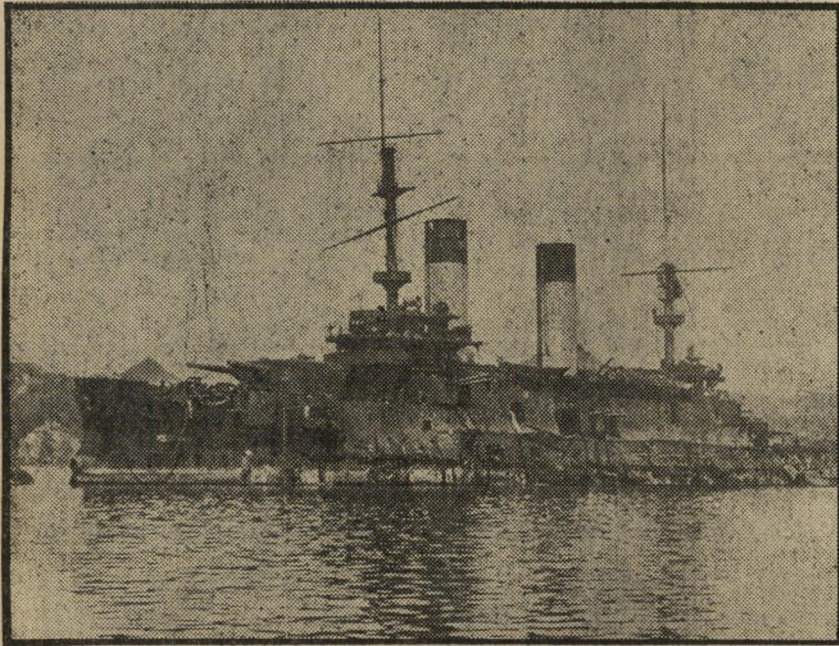

התגבר

כי חיל-הים הישראלי מקיים הסגר ימי על נמלי צור וצידון, שבהם עוברים עורקי האספקה החיוניים של התת-מדונה הי-מוסלמית-שמאלית-פלסטינית בלבנון.

ידיעות אלה תכפו כאשר גדל מיספר הספינות שחדרו למים הטריטוריאליים של ישראל, נתפסו, הובאו לנמל חיפה, ושם הוחרם מיטענם ונבדקה זהות נוס-עיהן. פיצוץ אוניה בכניסה לנמל צידון יחס אף הוא לישראל.

מאחר שקשה מאד להיכנס למים הטריטוריאליים של ישראל כאשר מפליגים מקפריסין לצידון — נראה ההסבר הישראלי הרשמי כעניין הי-עיתונאים הזרים כתירוץ שקוף.

מ יצג חדש הופיע השבוע במילון הסוליטי הישראלי: הסגר ימי. עד כה התעניינה ישראל בבעיות של הסגר ימי רק בהקשר שלילי: כצד הנפגע, בפועל או בכוח. המצרים הטילו הסגר על אילת במאי 1967, ובפני חיל-הים הישראלי לי הקטן עמדה תמיד הבעייה הגדולה כיצד למנוע הטלת הסגר על חופי ישראל. עתה, זו הפעם הראשונה, נאמר כי ישראל היא המטילה הסגר ימי.

פרס איתנים שוב

מ זה כמה שבועות טענה העיתונות העולמית — ובעיקר המערבית —

נלסון
תמונה היסטורית זו מראה את האדמירל הוראשו נלסון יורד במדרגות המזח של פורטסמות אל ספינתו, בהפליגו למסעו האחרון. הוא נחרג בשנת 1805, בקרב טראפאלגאר, שבו השמיד חיל-הים הבריטי את יריבו הצרפתי. ובכך השיג שליטה מוחלטת בים האטלנטי והטייל הסגר בלתי-מוגבל על האמפריה של נפוליון.

כורט ארתור

שבה איבד יוסף טרומפלדור את זרועו, נפלה בעיקבות הסגר ימי. הצבא הרוסי כותר בעיר, נאלץ להיכנע ביגלל המצור היבשתי והימי של היפאנים. בתמונה: אונית-הקרב הרוסית אורל, שנפגעה בקרב ההיסטורי במיצר סטופימה — הקרב הימי הראשון בעת החדשה, שבו נוצח חיל-ים אירופי בידי ימאי אסיה. הקרב אירע ב-1905, זמן קצר אחרי שנפלה פורט ארתור הסמוכה. הצי הרוסי, שבא בדרך הארוכה מן היס הבלאטי, איחר להגיע אל העיר הנצורה.

בשבוע שעבר השתנתה הגירסה הישראלי לית תרשמית. שר-הביטחון הישראלי אינו אדם המסוגל לבלום את סיו, כשיש לו מה לספר העלול להנחיל לו כותרת בי-עיתון.

ברדיפתו המתמדת אחרי פורסו מת אישית, עשה שימועון פרס דבר שאי-אמון: הוא עודד את כלי-התקשורת הישראליים להודות בי-קיום ישראלי.

הפיטפוט בא בשפע של דיווחים בטלי-וויזיה, ברדיו ובעיתונות. בליוויית מפות, שלא הותירו ספק כי סירות חיל-הים שוב אינן פועלות במים הטריטוריאליים הישראליים, ושהם מסיירים לאורך חופי לבנון ותופסים שם ספינות, מיטענים וי-נוסעים.

הפירסום גרם התפרצות-זעם בווינגי-טון. משם, באמצעות הכתבים הישראליים שם, הגיעו ההדים ארצה. היה ברור כי שר-הגנץ האמריקאי מתפקע מזעם.

לא על המזת ההסגר עצמו. הי-אמריקאים לא השמיעו אף מילה אחת של ביקורת על פעילות חיל-הים הישראלי מול חוף לבנון.

לא יכול היה להיות ספק בכך שפעילות זו — תהיה אשר תהיה — תואמה מראש עם ממשלת ארצות-הברית. סביר להניח שהיא באה על פי בקשת האמריקאים, ש-אינם יכולים לעסוק בכך בעצמם, מחשש פן יכריח הדבר את הסובייטים להגיב בצורה כלשהי.

הפורים עוסקים באותה פעילות כחוף הצפוני של לבנון. מכיוון ש-קיים תיאום הדוק בין הפורים והי-

אמריקאים מחד, ובין הישראליים ו-האמריקאים מאידך, אפשר להניח כי האמריקאים מתאמים את הי-מובצע כודו.

אלם מיבצע כזה מחייב סודיות. מי כיוון שאינו מתוזה הסגר רישמי הוקי. הועם האמריקאי בא ביגלל הפטפטנות של שימועון פרס, שהביאה לתגובה סובי-ייטית.

לברית-המועצות אין כל חשק להתערב לטובת הפלסטינים. בעודם משלמים מסי-שפתיים לבעלי-בריתם בלבנון, מבקשים הרוסים לשמור קודם כל על שארית יחי-סיהם עם סוריה. אין הם רוצים לעשות דבר העלול לתת לסורים את הדחיפה הסור-פית אל תוך זרועותיה של אמריקה.

לכן שתקו הסובייטים כל עוד יכלו. אין ספק שידעו על הפעילות הימית אך כל עוד לא נאמר הדבר בגלוי, התעלמו מכך.

זרם הידיעות הרשמיות והרשי-מיות-למחצה, שכאו מישראל, שיי-נה מצב זה. מוסקבה לא יכלה עוד להחריש, מבדו שבגידתה בעניין הפלמטיני תהיה גלויה מדי. היא שזחה איגרת-מחאה לווינגטון — ומכאן הועם האמריקאי על ההרדי-פות הישראליות.

פרס הסיק מייד את המסקנות. הוא מקוזה עדיין להגיע לראשות הממשלה בי-עורת האמריקאים, ואינו יכול להרשות לעצמו לריב עם ווינגטון. לכן ירד על הארץ לפתע מטר של ידיעות וכתבות חדשות, בטלוויזיה ובעיתונות.

הפעם נאמר כי אין הסגר על לבנון. סירות חיל-הים אמנם מסירות הרחק מי-